

І холод, і мряка надворі панує,
А вітер осінній реве і лютує.
Дивлюся: під тином сердешна дитина,
Хлоп'ятко маленьке, — вся в латах свитина, —
Іде-шкутильгає, підходить до хати...
Недавні ще сльози на личеньку знати,
І видно у очах голодну муку...
«Христа ради, хліба!... — Закляккую руку
Хлоп'я простягає. — Не їв ще нічого...»
Дали у віконце хлоп'яті сухого
Шматок того хліба... Малими руками
Вхопило шматочок, до його вустами
Припало відразу й пішло по дорозі...
Дмухнув знову вітер і здув його сльози...

[1882]
